

Blázen, kdo se lásky zříká

Helena Vondráčková

Čím jsou bárky bez moří
svíce, která nehoří.
Co je kočár bez koní,
k čemu zvon, co nezvoní.
K čemu zrak, co nevidí,
čím je člověk bez lidí,
jestále sám, je stále sám,
je stále jenom sám....

Blázen, kdo se lásky žříká
v pýše své jenom sebe má dost rád.
Pýcha dvousečná je dýka,
ten kdo ji tasí, toho čeká pád.
Blázen, kdo se lásce brání,
hluše zní jak zrezivělý štít.
Láska nezná slitování,
je ztracen ten, kdo zkouší bez ní žít.
Čím jsou louky bez kvítí,
hvězdy, které nesvítí
růže, co už odkvétá,
co je pták, když nelétá.
K čemu zrak, co nevidí,
čím je člověk bez lidí,
jestále sám, je stále sám,
je stále jenom sám....

Blázen, kdo se lásky žříká
v pýše své jenom sebe má dost rád.
Pýcha dvousečná je dýka,
ten kdo ji tasí, toho čeká pád.
Blázen, kdo se lásce brání,
hluše zní jak zrezivělý štít.
Láska nezná slitování,
je ztracen ten, kdo zkouší bez ní žít.
Věřte, blázen, kdo se lásce brání,
hluše zní jak zrezivělý štít.
Láska nezná slitování,
je ztracen ten, kdo zkouší bez ní žít.